

Tbilisidə “Cənnət gözləyə bilər” sərgisi

Tbilisidəki Zurab Tsereteli Müasir İncəsənət Muzeyində tanınmış Azərbaycan rəssamı, maraqlı əsərləri ilə dünyanın bir çox ölkəsini fəth edən Aida Mahmudovanın “Cənnət Gözləyə bilər” adlı sərgisi açılıb.

AZƏRTAC xəbər verir ki, sərginin açılış mərasimində Azərbaycanın Gürcüstandakı səfiri Faiq Quliyev, Gürcüstan Rəssamlar İttifaqının sədri Quram Terstvadze, ictimai-siyasi və mədəniyyət xadimləri, gürcü və azərbaycanlı ictimaiyyət nümayəndələri iştirak ediblər.

Sərgidə rəssam Aida Mahmudovanın müxtəlif janrlarda çəkilmiş 50-dən çox əsəri nümayiş etdirilib.

Sərgini ziyarət edən Gürcüstan Rəssamlar İttifaqının sədri Quram Terstvadze AZƏRTAC-a müsahibəsində deyib: “Biz bu əsərləri maraqla izlədik. Aida Mahmudovanın əsərlərindəki həyata bağlılığı dərk etmək lazımdır. Bu rəsmlərə baxdıqca rəssamın yaradıcılığındakı reallıqları görürsən. Bu əsərlərdə insanın özünü ən dərinindən hiss etdiyi həqiqət bizi ümumbəşəri bir reallığa aparan bədii reallıqdır”.

“Başlanğıc və sonun simvolu olan bu rəsmlərdə keçmiş və gələcəyə dair işarələr var. Dövrümüzün parçalanmış quruluşu ilə ahəngdar olan rəsmlər orqanizmin bütün təbii dövründən, həyat və ölümdən sonra ilkin nöqtəsinə qayıtmasını qeyd edir”, – deyərək Q. Terstvadze vurğulayıb.

Sənətşünas, jurnalist Marina Abuladze də rəssamın yaradıcılığındakı məqamları yüksək qiymətləndirib: “Mənim azərbaycanlı rəssamlarla çox yaxşı münasibətlərim var. Azərbaycanlı rəssamlar hər zaman insanı düşündürür. Aida xanım Mahmudovanın əsərlərinin bu gün Tbilisidə sərgilənməsi bizə böyük zövq verir. Onun əsərlərinə sükutla baxa bilmərsən. Bu əsərlərdəki mənanı dərk etmək lazımdır. A. Mahmudova bu əsərləri ilə bizə həyatın bütün qaranlıq məqamlarını xatırladır, bizə həyatın mənasını izah edir. Hesab edəmirəm ki, bu cür əsərlərin Tbilisidə sərgilənməsi həm bizim mədəni əlaqələrimizin daha da möhkəmlənməsinə, həm də insanın özünüdərk məsələsində mühüm əhəmiyyət kəsb edir”.

Qeyd edək ki, rəssamın “Cənnət gözləyə bilər” sərgisinin mərkəzində yaratdığı mənzərə reallığı ilk baxışda fərdi və anlaşılmazı çətin görünərsə də, rəssam “mən”in patologiyasını tənqid edir. Bir tərəfdən həyat bütün anatomik reallığı ilə qarşımızda dayanır, bəzi hallarda isə həyat adı mənzərədən daha çox mənə verir. Ancaq həyatı mənzərədən ayırmağa çalışmaq da bizi bir növ yadlaşmaya aparacaq. Bütün həyat, bütün şəxsi və ya ictimai tarix bir mənzərədə, coğrafiyada baş verir və yaddaşımızda həmişə

rezonans doğuran bir yer var.

Rəssam dünyanı bəşəriyyətə baxaraq təsvir edərkən, özü vasitəsilə bizim ortaqlarımızı da təsdiqləyir. Bu, Aida Mahmudovanın çağırışıdır: “İncəsənətin gücü ağılımıza, əsəblərimizə, xatirələrimizə, duyğularımıza, nəhayət, ruhumuza xitab edir və təsir edir. O, dünyadakı varlığımızı öz bədənindən götürdüyü mənfi formalar və onların boşluqda tutduqları həcmilər vasitəsilə ifadə edir. O, həmçinin tavandan asdığı kətan və səth işlərində ümidi çatdırır. Bu mənzərələrdə biz həm xatirələrimizi, həm də gələcəyimizin şərtlərini görə bilərik. O, əsərlərində incəsənətin köməyi ilə maddi və mənəvi şərtlərə qarşı mübarizə apara biləcəyimizi, keçmişin, bu günün və gələcəyin ideallarını çatdırma biləcəyimizi bəyan edir.

A. Mahmudova bizə sənətin ümumbəşəri əhəmiyyətini və qüdrətini göstərir, belə ki, o, öz əsərləri ilə insanlara onların həyatını, tarixini xatırladır.

İncəsənət artıq dünyanı göründüyü kimi təsvir etmək, ölçmək və təhlil etməklə məhdudlaşmır. A. Mahmudova hesab edir ki, coğrafiya və yaddaş naturalist şəkildə təqdim oluna bilməyəcək qədər mücərrəddir. A. Mahmudovanın əsərləri incəsənətin dünyanın yenilənməsinə töhfə verdiyini ifadə etsə də, o, müasir zaman və məkanın etibarsız və introvert olduğunu qeyd edir. Buna görə də dünya kətanların kənarlarında açıq bir kompozisiya kimi təsvir edilmişdir. Onun əsərləri tamaşaçılar üçün kəşf və özünüifadə vasitəsi ola bilər; o, mənə üçün maneələrin aradan qaldırıldığı yerlərdə daha çox açıqlığa və yaradıcılığa çağırır.

Özünün cəsarətli və yenilikçi hərəkəti ilə A. Mahmudova bizə bəşəriyyətin lazımı bacarıq və alətlərlə sərhədləri aşma biləcəyini göstərir. Nəticədə sərgi fiziki və konseptual sərhədləri keçməyə çalışır. Bu sərhədləri aşmayınca humanist coğrafiyamız olmayacaq. Əsərlərə yaxından nəzər salsaq və cəsarət etsək, bunun necə baş verə biləcəyini anlamaq üçün bizə əhəmiyyətli ipuçları verəcək.

Qeyd edək ki, Aida Mahmudova 2006-cı ildə Londonda Sent-Martin İncəsənət və Dizayn Kollecinin rəngkarlıq fakültəsinə bitirib. Onun Belçika, London, Roma, Nyu-York, Moskva və Bakıda qrup və fərdi sərgilər də daxil olmaqla, beynəlxalq səviyyədə irimiqyaslı sərgiləri keçirilib.